

OPONENTSKÝ POSUDEK

rigorózní práce Mgr. Petry Halounové
„Občansko právní ochrana tělesné integrity fyzické osoby.“

Autorka předložila rigorózní práci v rozsahu 107 stran výkladového textu. Téma práce autorka zaměřila speciálně směrem k zásahům do tělesné integrity fyzické osoby k nimž dochází při lékařských úkonech během poskytování léčebné péče. Sama autorka v úvodu píše, že práce je zaměřena zejména na právní úpravu ochrany života a zdraví osobnosti. Samozřejmě, že jde o téma aktuální, frekventované a náročné. O tom svědčí i rozsáhlá literatura – některé stěžejní monografické práce a četné práce časopisecké. Autorka uvádí rozsáhlý seznam této literatury. O tom, že se zejména s teoretickou problematikou svého tématu opravdu důkladně seznámila, svědčí poznámky a odkazy pečlivě uváděné na jednotlivých stranách práce (je jich celkem 119). K práci je na konci připojeno několik zajímavých tabulek, resp. grafů týkajících se transplantací.

Kromě úvodu a závěru má rigorózní práce Mgr. Halounové pět kapitol. První kapitola je věnována výkladu nejjobecnějších otázek týkajících se předmětu ochrany, druhá kapitola pak pojednává o ochraně osobnosti. Zde mne zaujal výklad podaný na str. 28 a násl. – který ač je zřejmě míněn jako převážně obecný, nicméně směřuje přímo do medicínské problematiky. Domnívám se, že ochrana tělesné integrity je ovšem podstatně širší a beze zbytku v naší právní úpravě vyřešena není. Tu mám na mysli tělesné trestání dětí, zejména rodiči. Nevytýkám však autorce práce, že sledovala důsledně jen své speciálně vytýčené téma a to do všech podrobností. Jisté že jde o prakticky nejrozsáhlejší oblast, která je beze sporu na prvním místě společenské pozornosti (svým jedinečným významem) a která, pokud jde o ochranu tělesné integrity, je v moderní společnosti po stránce právní nesmírně náročná. O tom svědčí velký zájem právní teorie i praxe, který se projevuje v nejrůznějších podobách a dokumentech.

Ve třetí kapitole nazvané „Poučení a souhlas pacienta“ autorka provádí důkladný analytický rozbor platné právní úpravy a ve shrnutí uvedeném na konci této kapitoly dochází k názoru, že právní úprava nepostihuje dostatečně všechny „problematické okruhy“. Upozorňuje na to, že nedostatky (které uvádí) mohou být „kompenzovány“ především použitím mezinárodní smlouvy (Úmluvy o lidských právech a biomedicíně). Dále se ovšem

autorka přimlouvá za to, aby byla vytvořena „kvalitní“ právní úprava již na úrovni vnitrostátního zákonodárství. Zajímali by mne, který návrh na novou úpravu, tj. de lege ferenda, by konkrétně upřednostnila?

I další dvě kapitoly rozebírají velmi speciální problematiku (lékařský experiment a transplantace tkání a orgánů) dosvědčující autorčinu orientovanost a schopnost analyticky a tvůrčím způsobem postihnout řešené téma.

Na konci práce připojila autorka zasvěcený výklad právní úpravy transplantací ve Velké Británii. Jde o výklad, který čtenáři umožňuje nejen orientaci v této speciální problematice, ale v některých směrech je svým způsobem též inspirující.

Předložené práci nelze vytknout žádné podstatné nedostatky, pro které by nevyhověla požadavkům kladeným na práci rigorózní. Naopak, autorka své schopnosti samostatné analytické práce a teoretické myšlení projevila a umí nalézt i vyjádřit svůj postoj k praktickému uplatňování (aplikaci) právní úpravy.

Předloženou rigorózní práci tedy doporučuji k ústní obhajobě.

Praha únor 2007

Doc.Dr./Senta Radvanová, CSc.
oponent rigorózní práce